

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 875/2022
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против туженог Општине Косово Поље, коју заступа Градски правобранилац у Приштини, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4803/21 од 18.11.2021. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 4803/21 од 18.11.2021. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лесковцу П1 224/20 од 08.07.2021. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужилци накнади трошкове ревизијског поступка од 28.050,00 динара, у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 224/20 од 08.07.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце па је тужени обавезан да јој на име накнаде неисплаћене разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде исплати за период од 01.01.2016. године до 31.12.2019. године укупан износ од 46.004,19 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости сваког појединачног износа и то почев од последњег дана у месецу за претходни месец до коначне исплате, у року од осам дана. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилце и обавезан тужени да тужилци на име накнаде штете у висини разлике припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године исплати за период од 01.01.2016. године до 31.12.2019. године, укупан износ од 27.262,43 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате у року од осам дана. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 58.980,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде, а уколико тужени не исплати трошкове у

наведеном року, обавезује се да плати законску затезну камату од дана правноснажности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 4803/21 од 18.11.2021. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 224/20 од 08.07.2021. године тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде исплати износе, са законском затезном каматом, на начин наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године исплати износе са законском затезном каматом, на начин наведен у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужила је обавезана да туженом накнади трошкове поступка у износу од 40.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију, из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао побјану пресуду, применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у радном односу на неодређено време у Градској управи за месну самоуправу и општу управу града Приштине у звању „виши референт“. Тужиле је одређен коефицијент за обрачун и исплату плате од 10,05 динара, са увећањем коефицијента за остварени радни стаж, и увећањем од 50% према Закључку Владе Републике Србије од 25.12.2008. године. Вештачењем је утврђена разлика између зараде у висини минималне зараде и основне плате без увећања од 50% тако да обрачуната разлика од 01.01.2016. до 31.12.2019. године износи 48.014,19 динара, а разлика у висини тзв. „косовског додатка“ износи 27.262,43 динара. Према другој варијанти обрачуна, према подацима о висини минималне зараде са минулим радом и основне зараде обрачунате и исплаћене тужиле, са минулим радом и увећањем од 50% на име тзв. „косовског додатка“, утврђена је негативна разлика односно плата коју је тужила примила је већа у односу на минималну зараду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиле усвојио и туженог обавезао да јој накнади штету у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде и у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, налазећи да основна плата запосленог за пуно радно време и стандардни учинак не може бити нижа од минималне зараде. Будући да је тужила у спорном периоду остварила и право на додаток на зараду сходно Закључку Владе РС од 25.12.2008. године, који додаток је, према налазу и мишљењу вештака, у појединим месецима био нижи од прописаног, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиле основан.

Другостепени суд је, преиначио пресуду првостепеног суда тако што је тужбени захтев тужиље одбио, како на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде, тако и на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног увећања зараде према Закључку Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, имајући у виду да је зарада коју је она примила, са минулим радом и увећањем од 50% на име тзв. „косовског додатка“ по основу Закључка Владе, исплаћена у вишем износу у односу на обрачунату минималну зараду, са увећањем по основу минулог рада. По мишљењу другостепеног суда, обезбеђеним средствима из буџета и исплатом у складу са Закључком Владе, тужиљи је исплаћена плата у висини минималне зараде, због чега је, по мишљењу другостепеног суда, тужбени захтев тужиље неоснован.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је погрешно применио материјално право.

Одредбом члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“ бр. 113/17 и 86/19), прописано је право на исплату минималне зараде.

Одлуком Владе Републике Србије, Закључком 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, прихваћена је информација о обрачуну и исплати плата, зарада и накнада запосленима у органима, организацијама, јавним службама и јавним предузећима са територије КиМ, тако да, према закључцима који су донети до тог момента, запослени који живе и раде на територији КиМ примају увећану зараду, али је сагласно Закону о буџетском систему, проценат увећања зараде односно плате од 100% замењен процентом од 50%.

У конкретном случају, тужиљи је плата обрачуната у нижем износу од минималне зараде, па је на тај износ вршено увећање од 50% месечно.

По оцени Врховног суда, такав обрачун није правилан.

Тужиља има право на исплату плате у висини минималне зараде и право на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиљи са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је више од минималне зараде, али је нижа од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање од 50% месечно. Због тога је правилан закључак првостепеног суда да тужиља има право на утужену разлику зараде, а правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлуку о трошковима ревизијског поступка, садржану у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку. Тужиљи су признати трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника – адвоката за састав ревизије 18.000,00 динара, применом важеће Адвокатске тарифе („Службени гласник РС“ број 37/21) и за

судске таксе на ревизију од 4.020,00 динара и одлуку по ревизији од 6.030,00 динара, применом важеће Таксене тарифе.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**